

Milí a drazí přátelé,

prožíváme čtvrtou adventní neděli. Na každého z nás dýchá sváteční atmosféra předvánočního času. Vždyť se opět blíží Vánoce, čas pokoje, štěstí a radosti. Naše nitro se má stávat citlivější, máme se zamýšlet nad svým životem, napravovat své chyby, jak nám to připomíná Jan Křtitel od Jordánu. Ale přiznejme si, často je advent prožíván s velkou hektičností, stresem, tím běháním po obchodech a připravováním dárků a dostatku jídla, abychom mohli „prožít dobré Vánoce“. Ale lze říci i opačně: advent má být časem, v němž se uprostřed nevěřícího světa má stávat viditelným něco ze světla ztracené víry. Proto je také možné říci, že advent je časem, v němž se mobilizuje dobro, které už bylo namnoze zapomenuto. Probouzí se ochota myslet na druhé a dobro jim prokazovat. Konečně můžeme říct, že advent je dobou, ve které ožívají zvyky a tradice jako ranní prozpěvování nebo umístění adventního věnce v našich domovech. Světlo čtyř svící, které se postupně zapalují v průběhu čtyř adventních týdnů nám přináší poselství Božího světla. Právě poselství Pána Ježíše, který říká: „Já jsem světlo světa.“

Advent znamená stát, být bdělým, odložit spánek a vyjít z temnoty, probudit se pro Boha, probudit se pro druhého člověka, to je bdělost, kterou nám připomíná advent, to je ona bdělost, která nachází světlo a prosvětluje svět. Můžeme však ještě dnes a další dny pro to něco udělat? Ale ano. Už třeba tím, že dnes nebudu nikoho kritizovat, budu se snažit alespoň deset minut věnovat dobré četbě, pomodlím se s rodinou, můžu vykonat nějakou dobrou věc a nikomu o tom nebudu říkat. Když prožijeme dobře advent, potom můžeme dobře prožít i Vánoce. A možná trochu lépe pochopit proč je vlastně slavíme. Pak už středem nebude materiální dobro, ale dobro duchovní. V té chvíli se otevíráme tomu Dobru nekonečnému. A to vám přeji v tyto poslední dny adventní novény.

Autor: P. Damián Škoda, CFSSS z Brna

Odvysíláno na Radiu Proglas: neděle 20. prosince 2009